

שני ברושים

מול חלוני גדלים שני ברושים. אחים הם – במשתלה אחת נולדו. יתכן תאומים הם – ביום אחד בקעו ועלו מבטן האדמה. אולם אילן אילן ומזלו. וכשם שמזלו של האחד היה שיגדל יפה יפה ויתנשא במהרה עד גג ביתי ולמעלה הימנו, כך נחתם גורלו של האחר לטפס בכבדות אל על ולהתגעגע ליום אשר בו יוכל לשלוח מבטו אל רצפת הגג.

וכמנהגו של עולם התגאה הברוש הגדול על אחיו הקטן ממנו. והקטן הלזה הנמיך את ראשו מרוב ענוה וסבל בשקט את לגלוגיו של שכנו המתרברב. והנה ארע בשעת בין הערביים שהחמה השוקעת הציתה בשמים אש גדולה ונוקאה, עד שהברוש הקטן נבהל כלו. וברוב חרדתו הזעיק את אחיו הגדול בקריאה: - הוי, שרפה גדולה בשמים! הבה, אחי ונברח חיש! והלזה ענה לו בבוז:

- אי לך, ברוש נואל שכמוך. עצים קטנים אין להם תקנה אלא שרפה! ושוב היה מעשה באחד הלילות הבהירים, בשעה שהירח במלואו הציף בשפעת אורו את כל סביביו. התרגש הברוש השפל מעשרו ופזרונו של הירח וקרא בקול עדין לאחיו הגבוה: - הבה, אחי יקירי, נקלע שנינו בענפינו המרבים סלים עמקים ונקבל את שפעת הירח הטובה! אולם גם הפעם עמד הברוש הגדול זקוף ראשו, לא הטה אזנו לדברי אחיו הקטן, ובהתרברבותו התיז מילים דוקרות:

- מה לך, ברוש נמוך וקטנטן, ולירח בשמים מעל? אני הגבוה! קרוב אני לירח, ועל כן אך בשבילי יוריד את זרמי כספו!

לא ארכו השעות ורוח חזקה הסיעה עבים אפורים וכבדים, ובגבר החשיכה והירח נסה מעטה שחור, השתערה הרוח בירתר שאת. סערה עזה השתוללה כאומרת להחריב את כל היקום. חרדו צמחי השדה וגם העצים הגבוהים והרמים אחזתם רעדה ופתאום אחזה הרוח ההוללה בצמרת הברוש הגדול והתחילה לטלטלו, לעקרו מן השׂרש. נפחד הברוש הגאה, חלחלה עברה בו ובחרדתו התחיל לחפש עזר ומשען. וכנגע נזכר באחיו השפל, הרפין חיש מהר ראשו לצדו של הנמוך, השעין אליו את צמרתו ובפי הברוש הגאה והמתרברב זעקה מרה: - חוסה עלי, אח חביב, בצרה גדולה אני, אחים לצרה אנחנו.

ילדותנו ג', מהדורה ישנה

עבודה א'

1. מה היה הדומה ומה השונה בין שני הברושים?
2. פעמיים בקש הברוש הקטן להעזר בברוש הגדול, מה היו בקשותיו?
3. מדוע רק הברוש הגדול חָרַד מן הסערה?
4. "אחים לצרה אנחנו" מי אמר זאת? ולמה היתה כוונתו?

עבודה ב'

פעמיים בקש "הקטן" להעזר ב"גדול" אך בסופו של דבר נצרך ה"גדול" לעזרת ה"קטן".

1. לפניכם רשימה של גדולים וחזקים, לעומת קטנים וחלשים. נסו לקשר וליצור זוגות:

יד	חיל
אריה	טיפות
ענן	אצבע
מבוגר	קלמנטינה
מצביא	עכבר
אשכולית	פְּעוּט

2. כתבו תאור לאחד מן הזוגות שיצרתם ובו מקרה דומה לסיפור "שני ברושים", התרחשות שבה דוקא הגדול נעזר בקטן.

3. למי מהברושים תפנו את האמרות הבאות? העבירו חיצים:

"שלח לחמך לפני המים כי ברב הימים תמצאנו"

"החזיר טובה תחת רעה"

"אל תאמין בעצמך"

"התהפך עליו הגלגל"

"הוה רך כקנה"

"ואל בינתך אל תשען"

עבודה ג'

מילים קשות

עברו על הקטע וסמנו את המילים הקשות שאינכם מבינים. לחלק מהן תמצאו הסבר ברשימה הבאה, כתבו אותן:

_____ עומק האדמה

_____ טפש

_____ אור חֵזַר ומוכסף

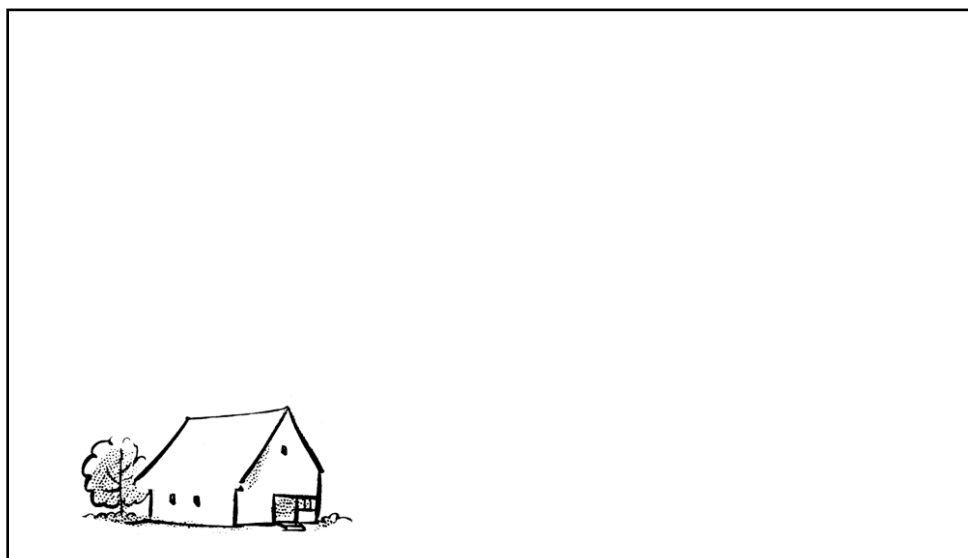
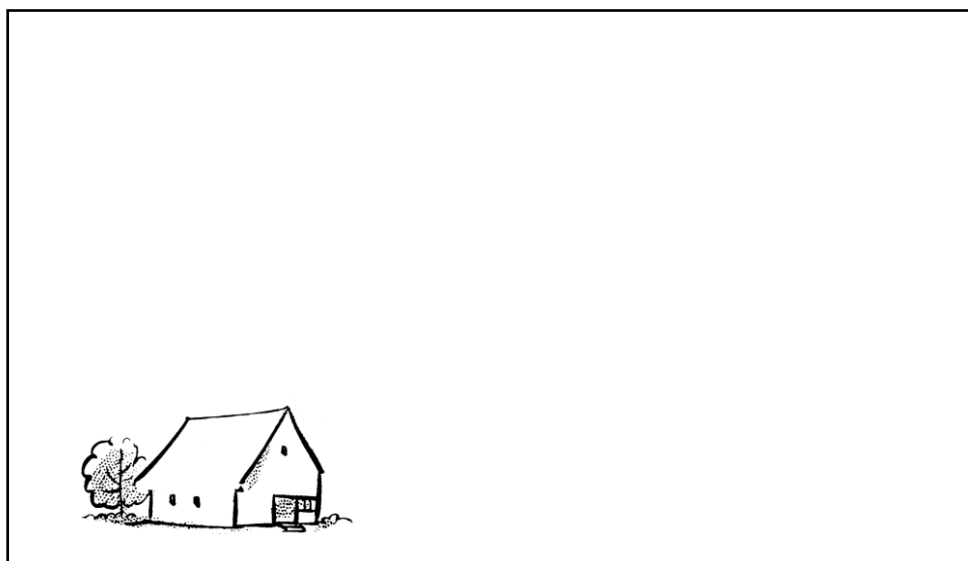
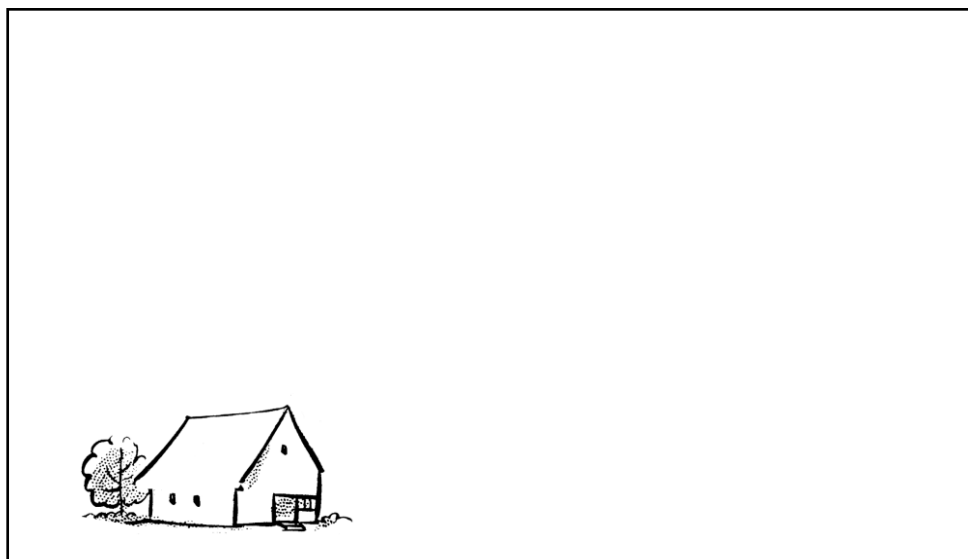
_____ נדיבות הירח

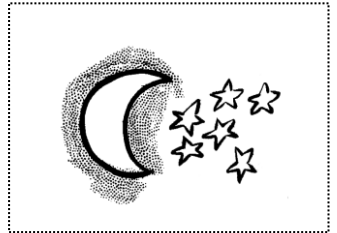
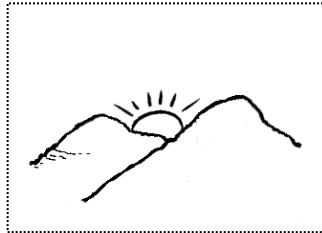
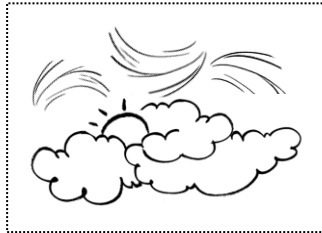
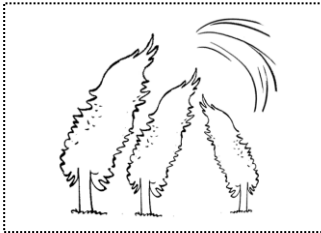
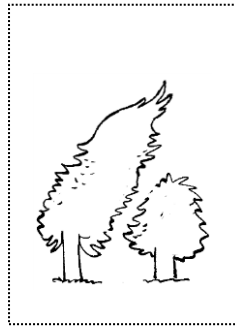
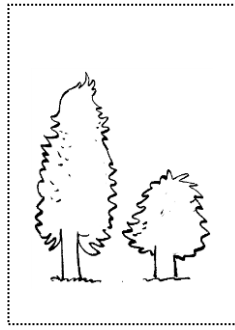
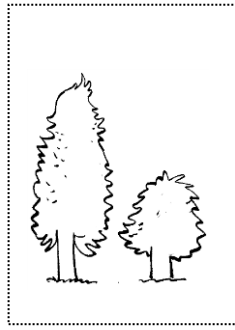
_____ נקבע ללא שנוי

_____ ענני גשם

עבודה ד'

הפכו את הסיפור לקומיקס. כיצד? בכל אחת מהמסגרות תרכיבו את אחת מתמונות הסיפור, ע"י הציורים הקטנים שבעמוד הבא אותם תגזרו ותדביקו במקומות המתאימים.
שימו לב! פריטים שמופיעים מספר פעמים צריכים להיות מודבקים בכמה תמונות

"עצים קטנים
אין להם תקנה
אלא שרפה"

"הוי
שרפה גדולה
בשמים"

"מה לך ולירח
בשמים מעל...
אני הגבוה..."

"הבה נקלע
סלים ונקבל את
שפעת הירח"

"חוסה עלי
אח חביב בצרה
גדולה אנחנו"